

det har været under en elendig Administration, hvilket har bevirket, at der ikke er kommet noget ud af de naturlige Rigdomme. Hvis jeg havde kunnet anbringe et Kort her foran mig, havde jeg gjort det, et Kort, paa hvilket Bagdadbanen var indtegnet. Naar De da saa denne Bane paa Kortet, saa den gaaende fra den persiske Havbugt op over de Lande, jeg her har omtalt, over Konstantinopel, Buda-Pest, Wien, Berlin op til Rinprovinsen og de tyske Industridistrikter, vilde et eneste Blik sige Dem, hvad den Bane betød, hvilken uhyre økonomisk Betydning den havde for Tyskland og Østrig, nemlig den at sætte deres Industridistrikter i den mest direkte Forbindelse med et uhyre Opland, et uhyre Marked, som kan og naturligvis med Tiden vil udfolde sig netop i disse Lande. Det er med stor Resignation, jeg har maattet se, at disse Strøg ikke straks bliver energisk besat med faste Poster. Jeg vil dog haabe, at det maa ske i en ikke alt for fjern Fremtid; thi deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen), at Udsættelse paa dette Omraade vil sige udkastede Penge, det er at komme bagefter som det tynde Øl. Vi staar lige ved Tærskelen til en Periode, som ethvert Menneske, der er vant til noget økonomisk Overblik over Forholdene i Verden, er i Stand til at danne sig et klart Billede af, og er vi ikke med nu, kommer vi for sent. Tænke paa at kunne etablere noget af alt det, der ønskes vundet, naar andre først er paa Pletten, kan kun den gøre, der lever i Ukendskab om de faktiske Forhold.

Der er Punkter i Lovforslaget, om hvilke der, som det allerede er paaapeget, hersker Uenighed. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Oplysningsbureauet. Min personlige Stilling overfor dette Punkt er den, at jeg slet ikke mener, at denne Opgave er moden til Løsning i dette Øjeblik. Jeg mener, at det var noget forhastet, at dette Spørgsmaal blev drevet frem til Optagelse i Lovforslaget, og det første, jeg agter at henstille til Udvalget, er, at det straks anmoder Erhvervene om, at man i Samarbejde tager Spørgsmaalet op igen og, medens vi arbejder videre, giver os et Grundlag, som vi mener Sagen kan være tjent med, enten et Grundlag, som staar i Forhold til Flertallets eller til Mindretallets Mening, eller som ligger helt udenfor begge disse, hvad jeg meget godt kan tænke mig. Naar der ikke helt og holdent fra Erhvervenes Side er blevet stillet Krav om, at Oplysningsbureauet stilles paa egne Ben som en privat Institution med Anerkendelse fra Staten og med Tilskud fra Staten, er efter min Mening Grunden den, at Situationen

har forandret sig noget for Erhvervene, siden dette Spørgsmaal sidst var under Ventilation. Man har med andre Ord ikke mere de Penge at ofre paa Sagen, som man havde i Nevadas glimrende Dage; man tyer derfor mere ind under Statens Vinger med hele Institutionen og mener af den Grund ogsaa at maatte afgive noget af sin Myndighed til Staten. Men jeg maa sige, at jeg foretrækker langt Mindretallets Plan. Jeg foretrækker den navnlig paa Grund af den Funktion, som Oplysningsbureauet derefter faar. For det kan ikke nytte noget, at man gør Oplysningsbureauet til en Gentagelse, en Kopi af Konsulatsvirksomheden. Oplysningsbureauet maa gaa videre, og her vil det efter Mindretallets Plan netop rette sin Virksomhed mod ganske konkrete Opgaver i en Grad, som Konsulaterne vanskeligt kan. Og det er en ganske forkert Opfattelse, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) har, naar han mener, at det navnlig er de store Forretninger, der vil faa Nytte af et Oplysningsbureau, saaledes udformet, som Mindretallet mener. Jeg mener, at det netop udtrykkelig staar angivet i Mindretallets Motivering, at det just er den lille Mand, som har Initiativet og det rette Syn, men som mangler Kapitalen, der vil have Nytte af dette Bureau. Dets Opgave beror ikke alene paa, at man teknisk undersøger, om det overhovedet lader sig sælge, om det lader sig rentabelt producere, dets Opgave er tillige at finde Stedet, hvor det kan afsættes, og de Forhold, under hvilke det lader sig afsætte. Og dets Opgave er efter Mindretallets Mening tillige den at bringe Opfinderen eller Idéhaveren eller, hvad man vil kalde ham, i Forbindelse med den Kapital, han har nødig for at gøre sin Opfindelse rentabel og at sikre ham Udbyttet af den, og ikke udlevere den til hele Verden, saaledes at alle de, der ikke har været opfindsomme og overhovedet ikke kan andet end abe andre efter, skal kunne faa Udbyttet af det, som Foregangsmanden har skabt. Saaledes vil det blive efter Mindretallets Forslag, men, som sagt, jeg anser det hele Spørgsmaal for endnu ikke at være modent, ikke gennemdebatteret fra Erhvervenes Side. Jeg mener, det nødvendigt, at disse maa tage Spørgsmaalet op til fornvet Overvejelse.

Man har endvidere talt om Gagerne, om Opholdspengene, og der har ogsaa lydt Røster om, at disse Opholdspenge maaske var for store. Jeg kan selvfølgelig ikke sige, hvor store de skal være paa hvert enkelt Sted, men hvis jeg maa slutte fra det, jeg kender, til det, jeg ikke kender, er Opholdspengene meget beskedne. En Ting